

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan na avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 2 K. Kdor budi sam posil, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele velja več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izdodbe vpošiljave naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterestopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 85.

Komunike izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke je, uvažujoč, kako gorostasne krivice se ima storiti koroškim Slovincem z volilno reformo, spoznal, da bi v odvrnitev te krivice bilo neobhodno potrebno, da vsi slovenski člani odseka za volilno reformo nastopijo z obstrukcijo, ker bi po prepričanju izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke tak — a le složni nastop slovenske delegacije v odseku brez dvojbe vodil do uspeha, ter naročil poslancu dr. Tavčarju, naj obstruira, ako se mu pridružita še ostala dva zastopnika Slovencev. Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke se je obrnil do zastopnikov slovenske ljudske stranke, prepričan, da bodo tudi ti spoznavali važnost trenutka in upravičenost zahtev naših koroških bratov ter jih pozval, naznanjajoč jim gorenji sklep, da glede izvedbe njegove stopita v dogovor s poslancem dr. Iv. Tavčarjem. Ako je kdaj veljalo, velja sedaj za slovensko državnozbornsko delegacijo: in necessariis unitas!

Slovenski pravniki, stopajte v sodno službo!

III.

Sedaj pa se podajmo na drugo polje! Slovenci smo majhen narod, od vseh strani nam preti pogin; na eni strani nas zatirajo tuji narodi, na drugi strani pa Rim. Mi sicer vedno vpijemo: Delajmo za narod, žrtvujmo se za narod! Lepe so te besede, toda kaj pomagajo, če se upijejo le v gostilni in kavarni, če stojijo tiskane v časopisih! Kadar se je pa treba res žrtvovati, takrat pa nam stopajo pred

oči le naši osebni interesi in junaško zlezemo pod klop. Nedavno smo govorili z nekim absolviranim pravnikom, ki je prav marljiv in vse časti vreden mladenič, da je slovenskemu narodu zelo v kvar, ker Slovenci tako redko vstopajo v sodišče; on nam je pa lakonsko odgovoril: „Če hoče narod, da bom zanj delal, naj mi tudi toliko da, da bom lahko živel.“ Kam pa pridemo, če bo vsakdo tako govoril, vsakdo tako postopal! Le pomislimo, kako smo se nekdanj kot srednjeolci navduševali za narodno stvar, sedaj pa, ko smo že odrasli mladeniči, naj bi nas ta okolnost odvrčala od dela za narod, če nam mačeha država ne da eno leto plače? Saj tudi na univerzi nismo imeli nič plače, če smo jo tam pretolkli, jo bomo tudi pri sodišču. Slovenski pravniki naj čim najprej končajo svoje študije, potem bodo lažje čakali pri sodišču nekaj časa brez adjuta.

Najžalostnejše je to in celo velike graje vredno, da si zadnje čase slovenski pravniki, ki so premožni in bi kot taki lahko izhajali brez adjuta, izbirajo take stroke, kjer juridičnih študij prav malo ali nič ne potrebujejo in sede v pisarni z uradnimi kolegi, ki so postavne knjige videli le v Schwentnerjevi izložbi ali pri stariarju za vodo. To pa samo radi tega, ker takoj pri vstopu dobe nekoliko plače.

Marsikdo bi utegnil reči: Če bo država videla, da zmanjkuje slovenskih uradnikov pri sodišču, bo že kaj ukrenila, da jih privabi. To se pa ne bo zgodilo, država ne podpira slovenskega življa. Avskultantje imajo svoj numerus clausus in če Slovenec ne vstopi, pride na njegovo mesto Nemec. Sedaj službuje pri vseh sodnih dvorih, razen pri „ruskem“ v Novem mestu, kakor ga Nemci nazivljajo, po več nemških avskultantov; ti se v avskultantovski dobi priuče toliko slovensčini, da jih nad sodišče in ministrstvo spozna za zmožne za uradovanje v slovenskih deželah; da pa rojen Nemec ne bo delal propagande

za slovenstvo, to je gotovo. Nemški uradniki nočejo uradovati slovenski, četudi znajo; s stranko, ki ne razume nič nemški, govorijo sicer slovenski, zapisnik pa naredi v nemškem jeziku in spodaj zapišejo: „Dieses Protokoll wurde der Partei in der slovenischen Sprache vorgehalten.“ To se dogaja sedaj na Štajerskem in Koroškem, prišlo bo pa tudi na Kranjsko, kjer bo sčasom zmanjkalo slovenskih uradnikov. Saj smo videli, kaj se je zadnje dni pripetilo dr. Trillerju v Celovcu. Vsak nemški uradnik piše župnikom, občinskim ali drugim uradom v nemškem jeziku in tega mu še ne moremo tako v zlo šteti, ker tako mu narekuje njegov narodni čut. Tudi na Kranjskem lahko pride še čas, ko bodo taki uradi dobivali od sodišč zgolj nemške dopise, ker se lahko zgodi, da bo na Kranjskem zmanjkalo slovenskih uradnikov, če ne bodo slovenski pravniki v večjem številu stopali v službo pri sodišču.

Pa ne samo to, da so take razmere v kvar slovenski narodnosti, pri tem trpi škodo tudi pravosodstvo samo, oškodovane so pri tem tudi stranke, ki imajo opraviti s sodiščem. V nobenem uradu ni popolno znanje slovensčine tako potrebno, kakor baš pri sodišču; v davkarji lahko oddamo davek, na pošti lahko dobimo znamko, na železnici si lahko kupimo vozni listek, naj uraduje Nemec, Lah ali Madjar; če nas ne razume in nas „nahruli“, smo samo žaljeni v svojem narodnem čutu, materialna škoda pa nam s tem vendar ni bila povzročena. Drugače pa je pri sodišču in v ilustracijo tega naj nam služi izmed mnogih slučajev ta-le: X je prišel k sodniku, ki ni bil docela več slovensčine, da je sosed Y v njegovi parceli posekal nekaj smrek v vrednosti nad 100 K. Kakor se je pozneje dognalo, se je X hotel s sodnikom le posvetovati, ali k večjem civilno tožbo naperiti proti Y-u. Sodnik je pa kar proti Y-u napravil ovadbo radi hudodelstva tatvine. Poizvedbe so nato dognale, da je Y po-

sekal dotične smreke v svoji parceli in da je bil X le v zmoti. Kazensko postopanje proti Y-u je bilo ustavljeno, nakar je Y ovdal X-a radi hudodelstva obrekovanja po § 209. k. z. X je bil seveda obsojen.

Že iz tega malenkostnega slučaja lahko uvidimo, kaj nam je pričakovati, ako zmanjka na Kranjskem slovenskih sodnih uradnikov. Zato pa kličemo vnovič: mladi slovenski pravniki, ki ste končali svoje študije, v interesu dobre narodne stvari vstopajte v čim največjem številu v sodno službo. Ustanovili si boste s tem dobro eksistenco, imeli boste prijetno in zanimivo delo, poleg tega pa boste tudi neizmerno mnogo koristili svojemu narodu!

Odsek za volilno r. formo.

Dunaj, 20. septembra. Razpravljalo se je o §§ 11 in 12 volilne reforme. Ta paragrafa govorita, kako je sestaviti in priobčiti volilne imenike. Posl. Vogler je predlagal, naj se v mestih, ki imajo nad 20.000 prebivalcev, sestavi volilni imeniki po hišah in ulicah. Vsak volilec ima vpogled v imenike. — Posl. dr. Tavčar je izjavil, da se po njegovem mnenju z volilno reformo niti najmanj ne ustvari splošna in enaka volilna pravica. Vso razpravo smatra za komedijo ter odkrito izjavlja, da je nasprotnik vladnega načrta. Z volilno reformo se koroški Slovenci naravnost politično zadavijo. V paktu, ki ga je sklenil dr. Šusteršič z vlado, so kranjski svobodomiselniki Slovenci kratkoma prodani in Mladočehi so dr. Šusteršiču pomagali, obglavljati govornikovo stranko. Zaradi tega je primoran, vse poskusiti, da, ako mogoče, prepreči volilno reformo. Še enkrat prosi odsek, naj ga smatra za poštenega in odkritega nasprotnika predložene volilne reforme. Kar se tiče sestavljanja volilnih imenikov, dvomi govornik, da bi zmogli to župani kmečkih ob-

čin, posebno na Kranjskem. Zategadelj se naj ta posel prepusti, izvemši mesta z lastnim statutom, političnim oblastim. Kar se tiče reklamacij, bi se moralo že vendar enkrat tudi v Avstriji, kakor je to v drugih kulturnih državah, sestaviti volilno sodišče. Nadalje je govornik obžaloval, da se ni vladav cellem načrtu niti v eni določbi dotaknila jezikovnega vprašanja. Želeti bi bilo določb, ki bi ne pripuščale najmanjšega dvoma glede jezika, v katerem se volitev razpiše. Z ozirom na možnost, da odsek sklone pluralni volilni zistem, je predlagal govornik, naj se nadaljna razprava o § 11 odloži do rešitve § 5. Potem je stavil več sprememb, oziroma dostavkov glede sestavljanja volilnih imenikov. — Posl. Steiner se je izrekel proti sestavi volilnih imenikov po hišah in ulicah, ker bi to povzročilo prevelike stroške, samo za Dunaj 85.000 K (?). — Minister baron Bienerth je odgovarjal predgovornikom ter se tudi izrekel proti volilnim imenikom po hišah, češ, da bi ne imel praktične vrednosti, ako se obenem ne sestavi tudi imenik po abecednem redu. Priporočal je, naj sprejme odsek vladni načrt. — Posl. Gessmann se je skušal zaletavati v dr. Tavčarja, kar pa se mu je ponesrečilo.

V popoldanski seji je razvijal svoje surovosti dr. Šusteršič, za kar ga je dr. Tavčar po zasluženju okrcal. Ker je tudi posl. Stein prijemal dr. Šusteršiča na njegovem občutljivem mestu, zavzel se je načelnik za dr. Šusteršiča ter Steina ukoril. — Potem je bil § 11 sprejet v vladni obliki, vsi spreminjalni predlogi pa so bili odklonjeni. — Tudi § 12 je bil po kratki debati sprejet skoraj brez spremembe. — Potem so bile volitve v takozvani Starzynskega pododsek (revizija dveh točk ustave). Na predlog posl. Tollingerja se je volilo deset članov. Prihodnja odsekova seja bo jutri.

LISTEK.

V Zvezdi.

Črtica.
Spisal Marijan.
(Konec.)

Med tem pa se je že približala v glasnem pogovoru in smehu Elzina dvojica prožnih korakov gospodu Kovaču. Že je bila pri njem. Gosp. Kovač pa je tedaj nehote in nevede privzdignil roko, prijel za klobuk in prav spoštljivo pozdravil lepo neznancko. Ta mu je začudena in smehljaje odzdravila in svoje velike in temne oči je vprla tako vprašajoče v g. Kovača, kakor da bi mu hotela prodreti v dno duše, kakor da bi hotela čitati na njegovem obrazu, kaj hoče od nje ta starec in kaj name-rava.

In ta pogled je g. Kovača še bolj zmedel in v svoji zbežanosti ni vedel, kaj naj v tem trenutku stori. Hotel je oditi domov, toda ni mogel, neka tajna moč ga je zadrževala na mestu.

Dekleta pa so hitela vesela skozi Zvezdo. Smejale so se dalje in posebno mladi Elzi je bila zagonetka,

zakaj jo je pozdravil ta starec, ki jo je že nekaj večerov sem tako čudno bodril, da bi se skoraj že bala njega. Toda njen sklep je bil hitro gotov, od njega samega hoče izvedeti, kaj hoče od nje.

G. Kovač pa se je obrnil in zrl za dekleti, ki so se v mraku zgubljale v Zvezdi.

Toda danes je bil za njega skozi in skozi nesrečen dan. Mlade neznanke so se obrnile sredi pota nenadoma in hitele naravnost proti g. Kovaču. In ta je bil radi tega v še večji zadregi in ni vedel, kako bi se izkopal iz te zadrege. Slutil je, da ta nenadni obrat velja njemu. Hotel je zopet oditi proti domu in se tako izogniti vsem nadaljnjim sitnostim in neprilikam, toda ta rešilna misel se je porodila prepozno v njegovi glavi, tedaj je že stala Elzina dvojica pred njim. In hočeš nočeš ostati je moral, če si ni hotel nakopati še večje blamaže.

Lepa neznancka pa se je ostavila s svojima tovarišicama tik pred gospodom Kovačem, bodrila ga nekako izzivajoče s svojimi velikimi očmi in vidna zadrega njegova je bil izsilila lahen nasmeh na rožnatih ustnicah.

Z za njena leta nenavadno sigurnostjo in gracioznostjo je nastopila in ogovorila g. Kovača.

„Oprostite gospod, če sem vam nadležna in vsiljiva. Prej ste me pozdravili in to se mi je zdelo nekako čudno, ker sem v Ljubljani še povsem neznan. Sicer se mi dozdevate znani, toda ne morem se domisliti, kje da bi se bili že videli. Ali mi ne marate storiti te usluge in mi to pojasniti?“

Poreden nasmeh, ki je delal lepo neznancko še lepšo, pa je spravil g. Kovača še bolj iz konteksta in zastonj je iskal par trenutkov besedi, kar je deklicam očitno ugajalo, ker je vse silil smeh. Končno pa je g. Kovač vendar le jecljaje odvrnil:

„Oprostite, gospodična Elza, pardon, krasna neznancka, motiti sem se moral, zamenjati sem vas moral s kako drugo gospodično. Mislim, da se nisva še nikdar videla.“

Tedaj pa je postal gosp. Kovač mirnejši in zopet gospodar svojih misli. Njegov izraz je bil zopet vsakdajni.

Vesela neznancka pa ga je zavrnila dokaj koketno:

„Tako! Ne bo šlo tako gladko!“

In vendar veste za moje ime. Vsaj ste me imenovali najprvo z imenom. Midva sva bila že enkrat skupaj, samo izdati nočete, ne, jaz pa se ne morem na vas domisliti. In sedaj se hočete zato šaliti z menoj, toda tega vam ne svetujem.“

„Nikakor ne, dražestna gospodična, nikakor se ne mislim šaliti z vami, verujte mi. Rekli ste, da sem vas imenoval z imenom. Nazadnje se moje slutnje vendar le uresničijo. Moje ime je Josip Kovač. Oprostite, da sem bil tako malo galanten.“

„Prosim, prosim! Jako me veseli. In moje ime: Elza Matjažič, tu sestrji Lili in Rozi.“

„Moj poklon. Prosim —“

„Pardon, g. Kovač, če Vas pretrgam. Sedaj nam najprvo pojasnite, od kod in od kod se poznamo. Morda smo bili na Dunaju kje skupaj?“

„Morda, torej tudi vi ste bili na Dunaju?“

„Da, pred dobrim tednom smo prišli v Ljubljano, v to dolgočasno Ljubljano, ker je stopil papa v pokoj.“

„Gospod Alfred Matjažič, ali ne?“

„Da, da, od kod ga pa poznate,

povejte že vendar, ne mučite tako zelo moje radovednosti!“

„In vaša gospa mama se je zvala preje Elza Vrhunčeva.“

„Da, da, kako pa to, da so vam znana vsa imena? Mi smo morali biti že na Dunaju skupaj. G. Kovač, prosim vas, ne mučite nas tako, povejte že vendar, kje smo se videli!“

„Prosim, prosim, le ne prenačite, dražestna gospodična. — Danes dovolj tega, več morda jutri. Sporočite gospej mama moj poklon. Klanjam se gospodično.“

In zasukal se je na peti in odšel počasnimi koraki proti domu.

Elza in njene sestre pa so začudene zrla za g. Kovačem, dokler jim ni izginil izpred oči, in posebno Elza ni bila prav nič zadovoljna, ker se jej ni posrečil manever, ker jo je imel, — kakor se je medpotoma izrazila — ta starec za norca.

Gospodinja g. Kovača pa je hitela drugo jutro na vse zgodaj po zdravnika, ko je bil ta pri bolniku, je klepetava ženica pripovedovala radovednim sosedam, kako nanaglama, kar čez noč je obolel gospod Kovač in kako se boji, da se zgubila tako tihega in blagega stanovanca.

Carinski konflikt s Srbijo.

Dunaj, 20. septembra. Grof Goluchowski je sprejel srbskega poslanika iz Rima, dr. Milovanovića, ki je delegat v trgovinski pogajanju. Dr. Milovanović si je v polurnem razgovoru prizadeval, doseči zblizanje med zahtevami Avstro-Ogrske in stališčem srbske vlade. Govoril je popolnoma v imenu Pasieevega ministrstva. Posredoval pa je dr. Milovanović zategatelj, ker je srbski poslanik na Dunaju, dr. Vučić bolan ter bo v najkrajšem času nastopil daljši dopust.

Budapešta, 20. septembra. Avstrijski člani pogodbenne komisije ostanejo še nekaj dni v Budapešti ter se je danes zopet sestala carinska konferenca, da se bavi z novimi srbskimi predlogi.

Nemiri v Macedoniji.

Carigrad, 20. septembra. Velika grška četa je napadla bolgarsko vas Smilevo blizu Bitolja. Ubili so 12 Bolgarov, ranili pa šest, med njimi tri žene. Zažgali so osem hiš, oplenili pa 10. Po ranah se je doglalo, da so Grki imeli vojaške puške, kakršne ima grška armada.

Dogodki na Ruskem.

Stolypin proti preganjanju Židov.

Odesa, 20. septembra. Ministrski predsednik Stolypin je izjavil predsedniku „zveze ruskega naroda“, da ne bo več trpel nikakega preganjanja Židov, temuč bo vsak tak poskus z vso strogostjo v kali zatrl.

Dezertacije pomorščakov.

Odesa, 20. septembra. V Sebastopolju pobegne skoraj vsak dan več pomorščakov z vojnih ladij. V enem tednu so ostale tri vojne ladje brez vojakov. Admiral Skrydlov je takorekoč vjetnik mornarjev ter se brez njihove volje ne sme nikamor umakniti.

Zatiranje časopisja v Varšavi.

Varšava, 20. septembra. Vrhovni gubernator je izgnal za čas vojnega stanja iz Varšave urednika časnika „Snopa“, Romana Frankonskega in urednika „Kakulkijsa“. „Gazeta Nowa“ ne sme več izhajati.

Zarota v carski palači.

London, 20. septembra. „Standard“ poroča iz Petrograda, da se car zategadelj ni udeležil pogreba generala Trepova, ker so v carski palači razkrili veliko zaroto. Revolucijonarji so baje najeli več uradnikov carske palače, naj po povratku umore vse člane carske rodbine. Zaroto so razkrili v nedeljo, vsled česar se car ni takoj vrnil v Peterhof. Med zarotniki je tudi neki višji častnik, ki je bil poseben zaupnik generala Trepova. Ko se je zarota razkrila, se je dotični častnik usmrtil. Ostalih pet zarotnikov bodo tajno usmrtili. Carska rodbina ne pride v Peterhof, temuč v Carsko selo. Vsled splošne nesigurnosti je več velikih knezov odpotovalo v inozemstvo.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Krištof bi bil lahko v tem trenutku rekel še več, in povedal bi bil to, kar ga je v resnici navdajalo, ne da bi se tega zavedal. Njemu že ni bilo več toliko na tem, da zatara kolovški rod in da maščeje očeta in sestro; sledil je samo svoji brezmejni strasti, divjemu hrepenjenju, izvesti tako grozovito maščevanje, da takega svet še ni videl. Njegova žepa po osveti zaradi osvete same je bila tako mogočna, da je poleg nje zamrlo vsako drugo čuvstvo. Podoben je bil zdaj človeku, ki je iskal v pijači pozabljenja svojih bolesi, a ki pije dalje, tudi če so že pozabljene vse bolesi in zaceljene vse rane.

„Noben izmed vaju me ne razume,“ je s trpkim glasom rekel Krištof „in jaz vama ne morem razkriti svoje duše. To pa vama povem: svoji osveti se ne odrečem za nobeno ceno. Nobena žrtev mi ni prevelika, da dosežem svoj namen. Odrekel sem se vsemu, kar me je vezalo na ta svet. Celo očetovo ime sem zavrgel. Postal sem divja zver med ljudmi in raztrgal bom te ljudi brez usmiljenja, naj bi tudi sam sramotno poginil.“

Stolypin v nemilosti?

Petrograd, 20. septembra. Velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču se je posrečilo, izposlovati pri carju proti Stolypinovi volji, da se je prepovedal kongres kadetov. Obenem je dobil ministrski predsednik migljaj, naj se v bodoče drži strogo želj velikega kneza, ali pa naj zaradi bolezni prosi za odstop.

Ločitev cerkve od države na Francoskem in Nemčiji.

Paris, 20. septembra. Splošno se zatrjuje, da vpliva Nemčija na Vatikan, da je tako neizprosno trmoglav napram francoski vladi. Le tako si je razlagati, da se francoski škofje, ki so se kazali že precej spravljive, nenadoma sedaj izdali pastirske liste, v katerih pozivajo katolike na boj ter groze z versko vojno. Do tolikega vpliva na Vatikan je prišla Nemčija po jezuitih, predvsem po jezuitskem kardinalu Steinhuberju in novem jezuitskem generalu Wernzu. Vplivni Francoz Henri des Houts je vsled tega ustanovil ligo „Francija Francozom“, da deluje za proč od Rima in za francosko narodno cerkev. V svojem oklicu pravi: „Rim ni več nevtralen, temuč nemški, jezuitski.“ Gibanje za verski razkol se močno širi po celi Franciji. Podpira ga tudi vladno glasilo „Le Matin“.

Cerkveno politične zadeve v Španiji.

Rim, 20. septembra. Španska vlada je brzojavno protestirala pri papežu proti pastirskemu pismu škofa Tuya ter zahtevala javno kaznovanje, sicer grozi vlada z represalijami. Danes se je ministrski svet zopet sestel v cerkvenopolitičnem vprašanju. Justični minister je zagrozil z odstopom, ako ne bo škof kaznovan.

Revolucija na Kubi.

London, 20. septembra. Državni tajnik Zedinjenih držav, Taft, je prispel na Havano s posebno komisijo, da posreduje za mir. Takoj je spoznal, da so vstasi gospodarji otoka, s katerimi se je tudi treba pogajati, ne pa s predsednikom Palmo. Vstasi imajo desetkrat močnejšo armado, kakor vlada, zato morejo le oni staviti pogoje. Vstasi so izjavili, da so za pogajanja le tedaj, ako se zaprti liberalci izpuste ter Amerika dovoli preiskati zadnje volitve. Ako Amerika pusti Palmo na predsedniškem mestu, se bodo bojevali kakor so se bojevali proti Španiji.

Gospodarska razstava v Zagrebu.

Sijajno je pričelo, ki ga daje zagrebska razstava o napredku hrvatskega kmetijstva. Ta razstava, ki se

je uprizorila z nepričakovano lepim uspehom, kaže živo, da Hrvatska ne zaostaja prav nič za drugimi deželami, ampak da jih celo v enem in drugem oziru nadkriljuje.

Mogočen je vtis, ki ga napravi razstava na obiskovalca. Zasnovana v prav velikomestnem obsegu nudi vsakemu obiskovalcu toliko spodbudnega, toliko poučnega in zanimivega, da bi si jo moral ogledati vsak, kdor ima količkaj smisla za težnje kmetijskega stanu in njegov napredek.

Nič manj kakor 24 različnih odborov je sodelovalo pri tem ogromnem delu in priznati se mora, da so izvršili vsi svojo nalogo tako častno, da zre vsa dežela lahko ponosno na plod tega dela in da občuduje vsak, kdor pride v razstavo, z odkritosrčnim veseljem lep napredek hrvatskega kmetijstva.

Uspeh razstave pa se ne kaže samo v tem, da je razstava sama na sebi tako krasno uspela, ampak tudi na tem, da jo od vseh strani tako močno obiskujejo in da prihajajo hrvatski kmetje trumoma v razstavo, kjer se z vidnim zanimanjem navdušujejo za svoj napredek.

Razstava se je priredila na obsežnem prostoru zagrebskega sejmišča, ki se je izpremenil v krasno nasade in šetališča, sredi katerih se vzdigujejo raznoliki paviljoni, slikoviti po svoji unanosti, še bolj zanimivi pa po svoji notranjstvi. Okrog teh paviljonov in šotorov plapolajo same narodne zastave. Po širokih prometnih potih je pa vse živo raznih obiskovalcev, ki občudujejo krasoto razstave. Vseposodi je skrbjeno tudi za zabavo. Okrog paviljonov za godbo so slikovito razvrščene različne „kušonice“, v večernih urah bajno razsvetljene, kjer se toči v ličnih botelkah izborna hrvatska kapljica.

Poseben triumf slavi v zagrebski razstavi umetno vrtnarstvo. Ti nasadi in te cvetlične preproge, ki se razprostirajo v najrazličnejših barvah po zeleni trati, vzbujajo splošno in zares opravičeno občudovanje. Menda jim ni para na samem Dunaju. Opozorjam n. pr. le na grb trojčine kraljevine, ki je pravi umotvor, sestavljen in nasajen od vseučilišnega vrtnarja Durhaneka. Prav tako umetni so pa tudi vsi drugi nasadi.

Najsijajnejša točka vse razstave je bila dosedaj razstava živine, ki se je uprizorila v času od 15. do 19. t. m. in okoli katere je bilo v teh dneh osredotočeno vse življenje v razstavi. Razstavljena živina je bila tako množtevna in tako lepa, da je vzbujala splošno hvalo in občudovanje. Vse se strinja v tem, da je prav v tej stroki hrvatski kmet najbolj napredoval v zadnjem desetletju. Temu se pa tudi ni čuditi, če pomislimo, kako podpira vlada ondotno živinorejo. Leta 1896. se je iz deželnih sredstev nakupilo samo 75 subvencijskih bikov, leta 1905. pa 556. Pri taki podpori mora reja napredovati. In prav tako izdatno se podpirajo tudi druge gospodarske panoge.

Razstavljene je bilo nad 800 glav goveje živine, 446 konj, vse polno prašičev in razne kuretnine. Posebno lepa je bila goveja živina, ki je bila ponajveč simodolske in pingavske pasme, deloma pa tudi mešane simodolske in pingavske pasme. Sama krasna živina! Iz vse razstave odseva jasno, da se je začel tudi hrvatski kmet zavedati in da uvideva veliko vrednost in važnost zlahtnih govejih plemen za povzdigo domače živinoreje.

Videlo se je pa tudi, da zmagovito prodira simodolsko plemo in da se čimdalje bolj širi tudi po hrvatski zemlji. Veliko krasnih živali so razstavila različna graščinska posestva, posebno deželno posestvo v Božakovini, Rudolf grof Erdödy v Novem marofu, kraljevo gospodarsko učilišče v Križevcih itd. itd., ali tudi kmetjski posestniki niso zaostali; tudi oni so razstavili prav lepe živali navedenih plemen, kar je dajalo celi razstavi še poseben pomen. Razstavilo se je tudi nekaj drugih plemen, kakor gornjeinodolsko plemo in podolska živina, ki pa nimajo tiste bodočnosti, dasi je bila tudi ta živina prav lepa. Krasna je bila tudi razstava pitanih volov, izmed katerih smo našli nekaj pravih orjakov. Vsa goveja živina je bila razstavljena v šestih dolgih šotorih, kjer je stala v dveh vrstah z glavami proti sredi.

Razstava konj je bila tudi silno lepa, zanimiva in množtevna. Razstavilo se je vsega skupaj 235 lahkih konj (89 žrebcev in 146 kobil) in 213 težkih konj (53 žrebcev, 160 kobil). Lahki konji so bili več ali manj angleške krvi, deloma tudi arabske in lipicanske. Deželna žrebčarna v Galovu in Kutjevu je razstavila sama 40 žrebcev, izmed katerih so bili nekateri tudi plemena „Nonius“. Vse drugo, zlasti kobile, so pa razstavili nekateri graščaki in kmetje. Razstava lahkih konj se je priredila v vojaški jahalnici, ki se nahaja tik sejmišča. Težki konji so se pa razstavili v posebnih šotorih, na desno od glavnega vhoda. Krasne živali so bile večinoma belgijsko-ardenskega, deloma tudi pingavskega in domačega plemena. Posebno pozornost in občudovanje so vzbujali težki žrebci belgijsko-ardenskega plemena, izmed katerih so bili nekateri pravi orjaki.

V prašičji razstavi je bilo zastopano mangališko, turpoljsko in angleško plemo. Pitani prašiči turpoljskega plemena niso po svoji izredni obilnosti in teži prav nič zaostajali za mangališkimi pitanci. Eni ko drugi se izvrstno opitajo. Največ pozornosti so pa vzbujale vendarle bele angleške svinje, izmed katerih je bila ena pitana svinja težka 448 kg in cenjena 500 kron. Razstavil jo je Kniffer iz Požege. Dve drugi svinji sta bili cenjeni skupaj na 600 kron. Razstavljenih je bilo tudi nekaj berkširskih prašičev, prav lepih živali, ki so pa premajhne za naše razmere.

Prav zanimiva je bila perutinarska razstava, ne le po celi prireditvi, ampak tudi po razstavljenih živalih. Izmed kokoških plemen sta bila razstavljena od raznih posestnikov in perutinarjev zlasti plemo „orpington“ in „plimetovke“ (Plymouth Rocks). Teh živali je bilo največ, tako da bi se dalo sklepati, da se ta plemena najbolj razširjajo po deželi.

Zelo poučna in zanimiva je pa razstava tudi v vseh drugih svojih oddelkih. Mlekarska razstava ni posebno velika, a kaže, da se tudi hrvatsko mlekarstvo prav lepo razvija in da je na najlepši poti do popolnega razvoja. Izdelki mlekarstvih drugih in drugih razstavljalec so prav fini in zelo okusno prirejeni in razstavljeni. To velja tudi o razstavi, ki nam kaže trgovino z jajci in ki je v posebnem šotoru prirejena.

Posebno privlačno silo ima seveda vinarska razstava, prirejena v posebnih paviljonih, kjer se utrujen obiskovalec lahko okrepeča z najizbor-

nejšo kapljico, ki jo rode vinske gorice na Hrvatskem. Ta del razstave je najraje zaseden, tako da je včasih stežka dobiti potreben prostorček za malo okrepčavo.

Velika in lepa je razstava različnih gospodarskih strojev, katere so se udeležile najrazličnejše avstrijske in ogrske tvrdke.

Posebno zanimiva je razstava deželne vlade, prirejena v glavnem razstavnem paviljonu. V srednji dvorani so razstavljeni različni načrti za regulacijo rek, slike, diagrami in zemljevidi, iz katerih se vidi, kako vlada podpira hrvatsko živinorejo, vinogradništvo, sadjarstvo itd. V vzhodnem delu paviljona je razstava gospodarskega učilišča v Križevcih in drugih znanstvenih zavodov, ki so združeni s to šolo. Vsa ta razstava kaže obširen delokrog zavoda in razne učne pripomočke, ki stoje zavodu na razpolago in mu omogočujejo najuspešnejše delo.

Zelo zanimivi so slednjič tudi nasadi prtiličnega drevja, drevesnice, malega vinograda in uzornega šolskega vrta, ki se nahaja na levo od glavnega vhoda. Tudi ti nasadi so občudovanja vredni, ne le po svoji lepoti, ampak tudi po celi razporedbi in po krasnem razvoju razstavljenih dreves in trt.

Zeno besedo: razstava napravlja mogočen vtis na slehernega obiskovalca in nujno je želeli, da jo tudi Slovenci pridno obiskujemo, saj je v mnogih ozirih zelo poučna tudi za naše razmere. Razstava traja še do 30. t. m. Razstava živine je sicer končana, zato pa pride sedaj od 20. do 25. na vrsto razstava grozdja in sadja, ki bo gotovo tudi izredno lepa in zanimiva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. septembra.

— **Ponižni vernik svete in edino zveličavne cerkve** je dr. Šusteršič, kakor je slovesno zatrjeval na katoliškem shodu. V koliko je ta njegova vernost pristna, ne maramo raziskovati, zdi se pa nam, da je prav močno podobna ponarejenemu denarju in da bi se takoj raztopila v nič, čim bi jo dali pod lupo nekoliko bolj natančnega raziskovanja. Če bi pa bil Šusteršič v resnici tako veren katoličan, kakor se dela in kakor mu to verjamejo katoliški backi, potem bi mu morale biti znane vsaj glavne verske resnice, pred vsem bi mu pa ne smelo biti neznanih deset božjih zapovedij, izmed katerih tudi ena ukazuje: „Spoštuj praznike!“ No, zdi se pa, da „ponižni vernik svete in edino zveličavne cerkve“ te zapovedi ne pozna, ker bi sicer prav gotovo ne predlagal v odseku za volilno reformo, naj bi se volitve v bodoči parlament vršile v nedeljo to je, v praznik, čegar posvečevanje strogo ukazuje božja zapoved. Sam Bog vedi, ako ni kak zlobni duh imel svojih rok vmes, saj je znano, da Bog včasih tudi hudim duhovom dovoli, da „skušajo“ pravičnika. In dr. Šusteršič je — pravičnik pred Bogom in ljudmi! Zato se pač ne more in ne sme misliti, da bi ta pravičnik ne znal božjih zapovedij, marveč se mora trdno verovati, da je dr. Šusteršič, iz katerega sicer govori sam sv. duh, skušal to pot z božjim dovoljenjem kak zlobni duh in ga vdaril z nevednostjo in nevero, sicer bi prav gotovo ne bil predlagal nekaj takega, kar si nista upala sprožiti niti tako notorično zakrknena „brezverca“ kakor sta dr. Tavčar na primer in dr. Adler. A Bog ne zapusti — pravičnika, dr. Johannes Žlindra je pa junak, pravi krščanski junak, kakor stoji v pratiki! Premagal je noč teme, kakor Krist hudiča, ki ga je skušal v puščavi! Ko ga je katoliški duhovnik Pastor opozoril nato, da se ne sme profanirati nedelja, ki je vsem narodom v Avstriji sveta, je „ponižnega vernika svete in edinozveličavne cerkve“ zopet obsenčil sveti duh, da je izjavil, „da je po končani dopoldanski božji službi res premalo časa za volitev in da iz tega vzroka ne stavi nobenega konkretnega predloga v smislu prvotne svoje namere.“ Hosiana in excelsis! Prorok naroda slovenskega je premagal moči teme, zopet govori iz njega sveti duh, ki ga je trenutno zapustil. Hosiana! Raduj se slovenski verni Izrael!

— **Govorniške cvetke s katoliškega shoda.** Še le zdaj se nam prava smilijo tisti reveži, ki so morali poslušati brezmejne budalosti na ka-

kjerkoli, naj delam karkoli, vedno se mi zdi, da čujem kli: osveta, osveta! Odzval sem se temu pozivu, in dokler moji zobje ne bodo raztrgali plena, dokler ni uničen tisti rod, ki sem obljubil, in s prisego potrdil grozovito maščevanje, dotlej se ne premaknem niti za korak s svojega pota in naj me sovražji in zaničuje ves svet.“

„Ah, Krištof — sedaj šele vidim, kaj je iz tebe postalo,“ je z globoko žalostjo vzkliknil Krvošrd.

„Kar sem postal, to ostanem, dokler ni zatrt kolovški rod.“

„Potem si nimava ničesar več povedati,“ je tiho rekel Krvošrd. „Od danes naprej sva sovražnika. Zdravstvuj Krištof Zlatopoljec — Krvošrd pojde svojo pot. Ah, zakaj sem si zaupal, ko si mi poslal vest, naj odpravim kamniško vojsko izpred Mengša. Varal si me in tega ti ne odpustim, kakor ti ne morem odpustiti, da ti je več za svojo osveto, kakor za srečo, varnost in mir vseh rojakov.“

Krištofa je to očitjanje zadelo tako, kakor da bi ga bil kdo s kolom udaril po glavi. Res, da Krvošrd ni spadal med velikaše in močnike v deželi in da njegovo nasprotstvo ni dosti pomenilo za Krištofa, ali vezalo ga je resnično prijateljstvo, ki je

bilo še močnejše, kakor njiju krvno sorodstvo.

„Kaj — tudi ti me hočeš zapustiti? Poglej, Krvošrd, ta stavec, ki ga hočem maščevati, je tudi tvoj oče; tista sestra, ki jo hočem maščevati, je tudi tvoja sestra.“

„Maščuj jih in jaz ti pomagam, ali opusti tiste blazne načrte, katerim hočeš vse žrtvovati in naposled še samega sebe. Maščevanje je hitro doseženo, ali če hočeš svoje načrte uresničiti, mora domovina prej izkrvaveti in zato se ločim od tebe, ako teh temnih načrtov ne opustiš.“

Krvošrd je govoril brez jeze in razdraženosti. Iz vsake besede je zvenela resnična žalost, da bratu ne more dlje slediti, in to je še huje vplivalo na Krištofa kakor bi bile vplivala najsrdečjša očitjanja.

„Pa bodiva sovražnika — jaz se za nobeno ceno na svetu ne odrečem takemu maščevanju, kakor sem je zasnoval.“

Krištof je pri teh besedah stopil k oknu in pokazal bratu hrbet. Krvošrd je odšel, a prišedši do vrat, je začul za seboj padec. Stari Zlatopoljec, ki ni vedel, kateremu sinu bi šel prav, kateremu bi sledil, se je bil vsled silnega napora zgrudil brez zavesti na tla, (Dalje prih.)

Roncegno

na Južnem
Tirolskem,
na Valsu-
ganski že-
lesnici, 1 1/2 ure od Tridenta, 535 m nad morjem.

Najmočnejši arzenoželatni vrelci,
ki ga rabijo z najboljšim uspehom in trajno vse
leto, tudi za zdravljenje doma, po vseh deželah
ga priporočajo mnoge zdravniške avtoritete za
kvrne, ženske, živčne in kožne bolezni
itd. Napredaj po vseh lekarnah.

**Zdravilišče prve vrste „Grand Hotel des
Bains“ in „Par-hotel“**

z 250 sobami in saloni, vsemi najmodernejšimi
napravami. Prekrasna, zavetna leža, milo pod-
nebje, veliki parki. Sezija od 15. aprila do 1. no-
vembra. Prospekte in pojasnila daje kopališko
ravnateljstvo. 1077 13

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 662. Srednja letna temperatura 738.0 mm

Avgust	Čas opazo- vanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo
20.	9. sv.	735.6	10.9	sl. svzhod	del. jasno
21.	7. sv.	735.8	5.0	sl. jzhod	megla
22.	2. p.	736.6	18.2	sl. jzhod	del. oblak.

Srednja večerajšnja temperatura: 11.6°, nor-
male: 14.4°. — Padavina v mm 32

Kot

vajenec

za zobotekniko se sprejme pri dr.
E. Bretlu, Francovo nabrežje št. 1
mlad fant, ki je več slovenskega
in nemškega jezika. 3428-1

Gledališče UFERINI v hotelu „Union“.

V soboto 22. in nedeljo 23. t. m.
**nepreklicni zadnji dve
briljantni scareji**

Uferinjevega čarovniškega gledališča.

Novi čudoviti eksperimenti in demonstracije.
Razen tega do sedaj neresena uganka

3429 **AGA**
prosto v zraku viseča dama.

Na koncu:

Ples Serpentin v krasnih barvah
iz tisoč in ene noči.

Naznanilo.

Dne 25. septembra 1906 ob 10. uri do-
poldne bo pri c. kr. drž. žrebcarni v Gradcu
ponudbena razprava za ugotovitev oskr-
bovalnih potrebščin za spodaj imeno-
vani oddelki drž. žrebcarne za čas od
1. januarja do konca decembra 1. 1907.

Potrebščine oskrbovanja pri oddelku
št. 3 na Selu pri Ljubljani znašajo približno
na dan 5 porcij kruha v hlebcih à 875 gr-
mov med plemenitvijo; za čas neplemenitve
na dan 40 porcij kruha v hlebcih à 875 gr.

Pismene ponudbe s kolekom 1 K in z
vadijem, ki znaša 10%, ponudbene vrednosti
vseh potrebščin, v gotovini ali vrednostnih
papirjih, zmožnih kavcije, se morajo vložiti
najkasneje do 25. septembra 1906

do 10. ure dopoldne pri zgoraj imenovani
žrebcarni oziroma morajo do tega časa tja
dospeti.

V ponudbi se mora izrecno navesti, da
je ponudnik videl načrt pogodbe, ki se dobi
v žrebcarni namesto pogojev ponudbene
razprave in da se strinja s pogoji v načrtu
v vseh točkah.

Na ustmene ali na take ponudbe, ki bi
pozneje pisмено ali brzojavno dospele pri
c. kr. drž. žrebcarni v Gradcu ali morebiti
direktno pri c. kr. poljedelskem ministrstvu,
kakor tudi na ponudbe, ki bi ne bile popol-
noma v zgorajšnjem zmislu narejene in spi-
sane, se ne bode oziralo.

Ako vložijo več ponudnikov skupno po-
nudbo, jamčijo zanjo nerazdelno, t. j. vsi za
enega ali eden za vse.

Ponudnik je vezan na svojo ponudbo
do tozadevne odločitve poljedelskega mi-
nistrstva, kakor hitro je ponudbo vložil in
jo je državna žrebcarna sprejela, vendar ne
dobi s tem nobene pravice in zahteve do
sprejetja ponudbe, ker odobri ponudbo po-
ljedelsko ministrstvo in si je c. kr. erar iz
proste roke pridržal pravico neomejeno
voliti med vložnimi ponudbami in če bi se
mu ne zdel nobena sprejemljiva, razpisati
novo ponudbeno razpravo ali oddajo.

V Gradcu, 8. septembra 1906.

Od c. kr. poveljstva drž. žrebcarne.

Vzorec ponudbe.

Jaz podpisani, stanujoč v _____ izjav-
ljam oziraje se na razpis št. 1140 R. od 8.
septembra 1906 prevzeti oddajo potrebščin,
razpisanih potom subarendacije in sicer na
postaji _____ za čas od 1. januarja do
konca decembra 1907 in se zavežem držati
se natančno naznanjenih in vseh drugih ob-
stojećih pogodbenih predpisov za podzakup-
nike in jamčim za to ponudbo ne samo z
vadijem _____ K, marveč tudi z vsem
svojim premoženjem.

Vzorci za kuverti ponudbe:

Na

**c. kr. poveljstvo drž. žrebcarne
v Gradcu.**

Ponudba za razpravo dne 25. septembra
1906 oziraje se na naznanilo z dne 8. sep-
tembra 1906, št. 1140 R.
Priloženo _____ K kot vadij.

Trgovski pomočnik

ne manj kot 22 let star, galanterijske
stroke, se išče za tukajšnjo vele
trgovino. 3419 1

Ponudbe pod naslovom „Post-
fach 71“ Ljubljana, glavna pošta.

Službe

pisarniškega uradnika

pri kaki tvrdki, v odvetniški ali notarski
pisarni išče vojaštine prost mož, več
slovenskega, nemškega in bos. herc.
jezika v govoru in pisavi, izvešan
tudi v eksekucijskih stvareh, istotako
v knjigovodstvu.

Ponudbe pod „Uradnik“ na upravn.
„Slov. Naroda“. 3412-1

Krojaški pomočnik

se sprejme takoj 3396-2
Vegove ulice št. 12.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se
odda za to nizko ceno: par moških in par
ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove
z močno zbitimi podplat, najnovejše oblike,
dalje par moških in par ženskih modnih
čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgot.

3421 Razpošiljanje po povzetju

izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

Za jesensko sezijo
z vsem
modnim blagom
bogato preskrbljeno
zalogo blaga

priporoča

Ernest Sark

Dvorski trg 3.

Dobi se
havelok zastonj
ako se kupi za gl. 18 sledečih 6 predmetov

za gospode 1 površnik ali zimsko suknjo, gorko podloženo	1 sukneno obleko, elegantno izgotovljeno
1 posebnost suknene hlače, karirane ali progaste	1 moderni telovnik, najnovejšega kroja
1 klobuk	1 čepico.

Angleško skladišče oblek
O. BERNATOVIČ
Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, priporočil, ko- munalnih obligacij, srečk, dolnic, valut, novcev in deviz. Promete izdaja k vsakemu žrebanju.	Akcijski kapital K 2.000.000.— Zastavlja in izplačuje izdane vrednostne papirje in vnapreduje zapadle kupone. Vinkulirane in devinkulirane akcije in likvidne namene.	Rezervni zaklad K 200.000.— Izplačuje na vrednostne papirje Zavaruje srečke proti kurznemu izgubi. Vojška ženitninske kavelje Borova nezvesta	Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tokratnem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obračunje od dne vloge do dne vzigaja. Promete s čeki in nakaznicami.
--	---	---	---

Polovico lože

za par ali nepar se išče. 3426-1
Ponudbe pod šifro „A. S.“ naj se
pošljejo upravn. „Slov. Naroda“.

Gospod išče

nemeblovano sobo

s hrano s 1. novembrom.

Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 3389 2

3374-2 Št. 1140 R.

Naznanilo.

25. septembra t. l. ob 10. uri dopoldne
bo pri c. kr. državi žrebcarni v Gradcu po-
nudbena razprava za prodajo konjskega
gnoja, ki se bo pridobil v hlevih oddelka
državnih žrebcarn št. 3 na Selu od 1. janua-
rja do konca decembra 1907 (oziroma do
konca decembra 1908 ali 1909).

Gnoj se zaračuna po številu eraričnih
konj, ki stoje vsak dan na slami.

Gospodje ekonomski, vrtnarji in drugi
podjetniki, ki reflektujejo na gnoj, naj vložijo
svoje s kolekom 1 K kolekovane ponudbe
do 25. septembra t. l.

10. ure dopoldne v pisarni c. kr. drž. žre-
bcarne v Gradcu, Karlsruherstrasse št. 14.

Ponudbam se mora priložiti vadij 400 K
v gotovini ali v vrednostnih papirjih, vendar
s oproščene vadija občine in poljedelske
korporacije.

Natančnejši pogoji ponudbene razprave
se vpogledajo lahko v pisarni drž. žrebcarne
v Gradcu ali pri oddelku drž. žrebcarne št. 3
na Selu. V ponudbi se mora izrecno izjaviti,
da so pogoji ponudniku znani in se z njimi
popolnoma strinja.

Ponudnik je vezan na svojo ponudbo
do odločitve c. kr. poljedelskega ministrstva,
kakor hitro je svojo ponudbo vložil in jo je
c. kr. drž. žrebcarna v Gradcu sprejela; s
tem pa ne pridobi nobene pravice do
vsprejetja ponudbe.

Ako vložijo več ponudnikov skupno po-
nudbo, jamčijo zanjo nerazdelno, t. j. eden
za vse in vsi za enega.

V Gradcu, dne 8. septembra 1906.

Od c. kr. drž. žrebcarne v Gradcu.

Dovoljujem si s tem sl. občinstvu uljudno naznaniti,
da otvorim dne 22. t. m. v svoji hiši Rimska cesta št. 19

mesnico

kjer se bo dobivalo meso vsak dan, tudi popoldne, ter se
najtopleje priporočam za obilen obisk.

3415-1

Andrej Marčan.

Vpisovanje učencev v gremijalno trg. šolo

se vrši dne 24., 25. in 26. t. m. v gremijalni pisarni, Krojaške ulice
št. 5, II. nadst., vsakrat od treh do šestih popoldne; v gremijalni šoli
na Cesarja Jožeta trgu pa dne 25., 26. in 27. t. m. vsak dan od devetih
do enajstih popoldne in od dveh do štirih popoldne.

Ponavljalni izpiti se vrše v nedeljo, dne 30. t. m. od sedmih zjutraj
naprej; šola se otvori isti dan ob desetih dopoldne. Takrat se morajo zglasiti
vsi vpisani učenci.

Gremij trgovcev v Ljubljani,
dne 21. septembra 1906.

Načelnik: Iv. Knez.

Knjigarna
Kleinmayr & Bamberg
v Ljubljani, Kongresni trg 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh na tukajšnjih in zunanjih učiliščih, zlasti na tukajšnji c. kr. I. in II. drž.
gimnaziji, c. kr. drž. višji realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljsko na
privatnih, ljudskih in meščanskih šolah, uvedenih

šolskih knjig

najnovejših izdaj v sešitkih in stanovitnih
šolskih vezbah po najnižjih cenah.

Zaznamki uvedenih učnih knjig se oddajajo zastonj. —
Ljubljanski šolski koledar 2 vin. 3286-9